

Élménybeszámoló HS-Esslingen, Esslingen am Neckar/Németország

Hol is kezdjem az egészet, Ádámtól és Évától mégsem lenne szerencsés, szóval kezdem a kiutazással. Sok hibát vétettem a kiúttal kapcsolatban, az első a vonattal való utazás választása volt, kényelmetlenek a magyar vonatok és szűkös a hely. Második nagy hibám az volt, hogy 3 éves korom óta megszállott bringás vagyok és fejembe vettem, hogy kint is bringázni fogok a saját bringáim egyikével, ami nagy küzdelem árán sikerült is. Két nagy csomaggal fültuszkoltam magam a Münchenbe tartó vonatra, az egyikben a ruháim, a másikban a kerékpár, darabokra szedve. Az út az érdekes volt, találkoztam különböző emberekkel, a mellettem ülő két illegális afgán utazó letartóztatását néztem végig a bécsi megállónál és egy kolumbiai festőművész lánnyal beszélgettem órákon át. Mókás volt a 20 kilós bringás csomaggal és a 15 kilós ruhás táskámmal átszállni Münchenben, de

megoldottam és onnan vitt az IC Esslingenbe.

Megérkezve a városkába, a török taxisofórt rögtön kihívás elé állítottam a kollégium címének megadásával, a végén én írtam be a gps-be a címet. Megérkezve a kollégiumhoz kellemes meglepetés fogadott, mint később megtudtam, 2 éve újítták teljesen fel a közel 300 lakásból álló komplexumot. Ez a kő a hegyen volt, a „felső” egyetemi rész közelében.

(kollégium)

Kaptunk egy gyors eligazítást, hogy mi hogy működik, mit szabad és mit nem szabad, hogy a speciális kulcsunk elvesztése 150Eurós költséggel jár. Az internet elég gyors volt, az iskola belső hálózatát használta mindenki és rendelkezünk saját virtuális tárhellyel az iskola szerverén, így megkönnyítve az iskolában a munkát. Mindenhonnan volt hozzáférésünk az általunk feltöltött adatokhoz, tudtunk nyomtatni mindenhol az iskola területén. A fájlok letöltését szigorú szabályok korlátozzák Németországban és még fegyelmi következményekkel is járhat, szóval kint nem érdemes letölteni.

A szobák nem voltak nagyok, de pont kellemesen elfért benne egy fő, 2 szobánként közös fürdőszoba volt és 5 szobánként egy közös konyha hűtővel, sütővel, főzőlappal, szekrényekkel. Minden másról saját magunknak kellett gondoskodni, evőeszközök, lábasok, fakanalak. Volt közös mosoda is az alagsorban és közösségi helyiségek (csocsó, darts, party szoba) Maga az épület ahol én laktam, az 8 emelet magas volt és szintenként 20 ember lakott benne. Az én szobám a 2. emeleten a baloldali szárnyban a 202-es volt. Az első 1,5 hónapban egyedül voltam a fürdőben, aztán egy kedves indiai lány költözött a szomszédba, akivel később megosztottam azt. Itt nem térnék ki a részletekre, de felejthetetlen élmény marad számomra az éjszakába nyúló indiai zene hallgatása, az odaégett vacsoráinak szaga és az eldugult zuhanylefolyó (méteres hosszú fekete haja volt).

Rögtön az első napokban megismertem a későbbi barátaimat, 3 finnt, 1 mexikóit, 4 amerikaiat, 20 argentint és még sok német diákot. Mielőtt kifejejteném, Dániel a magyar fiú, aki sok fejtörést okozott mindenkinek.

(felső egyetemi épület)

Az első 3 hétben intenzív, napi 4 órás német tanfolyamon vettünk részt, mivel szeptember 1-
el kezdtünk, ami a hivatalos tanévnnyitó előtt van 1 hónappal, volt még időnk ismerkedni a
várossal, utazgatni és bejárni a környező városokat, többek között Stuttgartot.

Aztán elkezdődött a nagybetűs élet a tanévvvel, mindenkinek bemutatták az iskolát, minden
épületével. Két fő telephely volt, ami között közlekedtem, a belvárosi és a „hegyi” telephely.

A hegyen voltak az elméleti, a városban pedig a gyakorlati szakok. Ezalatt azt értem, hogy a
felső részen voltak a közgazdászok, informatikusok és szociális munkások. A belvárosban
pedig a mérnökök, gépészek, közlekedés gépészek, villamos mérnökök. A belvárosi telephely
tele volt komolyabbnál komolyabb berendezésekkel, a vízsugaras vágón keresztül, CNC, NC,
hegesztő, carbon szövő, 3D nyomtató és még sok más komoly géppel. Tehát ha valaki
mérnökként szeretné gyakorlatban próbára tenni a megszerzett elméleti tudását, annak itt a
helye.

Mivel én közgazdász vagyok és azon belül marketinges, én a felső komplexumban töltöttem
időm nagy részét és ott gyarapítottam a tudásomat különböző szakterületeken. Többek
között, marketing, vállalati gazdaságtan, nemzetközi kommunikáció, SAP,
projektmenedzsment és még sok más területen. Az SAP tantárgy tanulása közben
folyamatosan segítségünkre volt a Prof. vagy az egyik tanársegédje, saját maszkot(klienst)
kapott mindenki, amit az iskolai szerveren keresztül 0-24-ben otthonról is tudott kezelni,
effektíve megkaptuk az SAP programot otthoni használatra. Marketing tantárgy keretein
belül egy sokat látott és tapasztalt professzor, aki több területen is ismert és elismert
szaktekinetly, olyan beleéléssel adta elő a tananyagot saját élményeivel megfűszerezve, hogy
élmény volt mindenkinek bejárni a hatalmas 300 fős előadóterembe.

Nemzetközi kapcsolatok órán egy kedves indiai tanárnő tartott angol nyelven órát, ami
100%-ban interaktív volt, mindig kiosztott feladatokat és csoportban kellett véleményt
alkotni az adott témában. Csoportos és egyéni véleményekre is mindig kitértünk, ezzel
próbálta a látásmódunkat kiszélesíteni.

A belvárosi komplexumban volt heti rendszerességgel kötelező törzsanyagként német nyelvi
óránk és német történelem-kultúra óránk. Sok érdekes kirándulást szerveztek nekünk, pl. a
Bódeni-tóhoz, Nürnbergbe, Stuttgartba és természetesen Esslingenbe is.

Van egy nagy sportkomplexum is, ami az iskolához tartozik, konditeremmel, mászó fallal,
aerobik/spinning/táncsteremmel, több foci és kosárlabda pályával. Nagyon színes és pezsgő a
sportélet az egyetemen.

Maga a város egy az 1200-as években alapított gazdag városok egyike. Gazdag kulturális és történelmi helyekkel és emlékművekkel. Van saját színháza, múzeuma és sok étterme a városnak. Bevásárlás szempontjából tökéletes, nagyon sokféle bolthálózat van, köztük Lidl, Aldi, Penny és a Rewe. Az árak nem sokkal drágábbak, mint itthon, átszámítva 25-50%-al, bolttól függően, van ami teljesen ugyanannyi mint itthon és érdemes figyelni az akciókat is. Van egy nagy bevásárló utcája is, aminek a végén a pályaudvarok (busz, vonat) és egy bevásárló központ van, kb. mint a MOM park.

Egy folyó szeli át a városkát, a Neckar folyó, amiről kapta a nevét a város. Nyáron a hegyoldalon elterülő szőlőlugasok, télen pedig a híres középkori karácsonyi vásár, ami nagy látványossága a környéknek. Az egyik legrégebbi német pezsgőpincészet is itt található.

A környező városrészekben is sok a látványosság, a Mercedes-Benz gyár és múzeum, Stuttgart város és a Porsche múzeum. Maga Stuttgart bejárásához szüksége van az embernek 2 napra minimum, olyan sok a látványosság ott, parkok, múzeumok, bárók, éttermek, templomok, a Benz torony, az 1920-as nemzetközi építészeti kiállítás helyszíne stb.

Sok programot szerveztek nekünk az iskolai diákszervezetek és mi sem unatkoztunk soha szabadidőnkben, több kirándulást szerveztünk, és én személy szerint egy több okból is felejthetetlen síutat Ausztriába. Volt ott autómentés hajnali 2-kor, telefon elhagyás, de voltak, akik életükben először láttak ott havat és elsőként snowboardoztak, meg a német autópálya, ahol nem mondom meg, milyen gyorsan, de egy 220 lóerős auidal repesztettünk az éjszakában haza.

Az egész élmény Németországban számomra felejthetetlen lesz, több mint 4500 fényképet készítettem, csak én és az új barátaimról nem is beszélve, a szakmai és kulturális tapasztalatok és a tudás tárháza, amire szert tettem.

Nagyon köszönöm az Óbudai és Esslingeni Egyetemnek és az ott dolgozóknak, akik segítették a kijutásom és a kinti életem.

Köszönettel,

Rónaszéki Bálint

OE-KGK